ROZHOVOR „Všichni cítí, že se hraje o hodně. Zeman reprezentuje stranu, která se obává o bytí národa i civilizace. Protistrana se děsí, že ztratíme příslušnost k Západu. Zeman vzdoruje cílevědomému tlaku bruselských elit na to, co lidé zdravého rozumu vnímají jako sebedestrukci Západu. Lidem s ideologicky vyšinutým rozumem se tím definitivně zprotivil," říká klasický filozof Jiří Fuchs.

Váš článek pro katolický časopis Monitor, kde doporučujete nevolit TOP 09, ODS, ANO, ČSSD nebo KDU-ČSL, vyvolal velký ohlas. Jednak na něj reagoval Pavel Bělobrádek, jednak plzeňský biskup Tomáš Holub. Pokud se mi podařilo správně shrnout váš článek, tak doporučujete nevolit výše uvedené strany, protože tyto strany podporují Evropskou unii, která je protikřesťanská, promigrační a totalitní.

„Naši křesťanští politici by se měli učit u Poláků a u Orbána. Tyto volby totiž nejsou jen jedněmi v řadě jiných. Možná se v nich nezvratně rozhoduje o našem osudu, mimo jiné i o svobodě vyznání. Zodpovědná volba křesťanů proto nemůže být prounijní, tj. promuslimská, a tedy protikřesťanská. Daleko pravdivěji hodnotí naše bytí v EU Robejškovi Realisté, Machovi Svobodní či Okamura, tedy politici (pokud vím) nikoli křesťanští. Že by i tady platilo, že první budou poslední…?" napsal jste. Jaké jste na to měl reakce od dalších katolíků, kněží a podobně? A stojíte si za tím článkem i nadále?

Za článkem si samozřejmě stojím. Předložil jsem v něm negativní vztah k islamizaci Evropy jako hlavní kritérium volitelnosti politiků; to platí i pro naši prezidentskou volbu. Reakce na něj byly kladné i záporné, jak tomu v naší rozdělené společnosti ani jinak být nemůže.

Zaznívají nářky, že dokonce už i v rodinách či na pracovišti se lidé v ČR nesnášejí kvůli tomu, zda mají nebo nemají rádi Zemana. Čí je to chyba? Jak to vnímáte?

Otázkou zůstává, jestli společnost rozeštvávají euroskeptici, nebo neomarxisti. Logicky pak následuje další otázka: Kdo je aktérem těch převratných civilizačně-morálních změn? Z pravdivé odpovědi vyplývá, že **euroskeptici** to nejsou. Ti jen v občanské sebeobraně reagují na **ideologické šílenosti kulturní revoluce neomarxistů**. Kdo tedy primárně rozeštvává? Zřejmě ten, kdo bez společenského konsenzu mocensky prosazuje radikálně revoluční změny, jakými jsou: **rozpouštění národů, mísení protichůdných kultur, sociální rovnost všech možných partnerských vztahů…** Jako by se ty změny rozuměly samy sebou, ačkoli na první pohled atakují přirozený řád věcí i zdravý rozum. A to všechno jen proto, aby megalomani stvořili nového člověka v novém, domněle lepším světě.

Všichni cítí, že se hraje o hodně. Zeman reprezentuje stranu, která se obává o bytí národa i civilizace. Protistrana se děsí, že ztratíme příslušnost k Západu. Zeman vzdoruje cílevědomému tlaku bruselských elit na to, co lidé zdravého rozumu vnímají jako sebedestrukci Západu. Lidem s ideologicky vyšinutým rozumem se tím definitivně zprotivil. V bublině politické korektnosti pak vidí Západ jako za Reagana. Jako to dubisko, bez nějž nás spolkne šelma z Východu. Je to postoj stereotypního, povrchního, a především neinformovaného myšlení, které odmítá vzít na vědomí, že se Západ dialekticky zvrtnul v antizápad a že Rusko není totalitní. Tady leží i podstata sporů o Zemana.

Provinciál dominikánů Benedikt Mohelník napsal: „Když dlouhodobě sledujeme působení současného prezidenta a jeho okolí, vyplývá z toho, že si Miloš Zeman objektivně nezaslouží, aby mu upřímní křesťané a vůbec všichni lidé, kteří vyznávají morální rozměr politiky, při nadcházejících prezidentských volbách dali svůj hlas."

Provinciál adresuje výzvu lidem, kteří mají smysl pro morální rozměr politiky. Tak se u toho rozměru zastavme. Zemanovi odpůrci se snadno trefují do jeho charakteru; jeho problém je asi v přílišné

sebestřednosti. Té ale možná také vděčíme za **Zemanův odvážný odpor proti islamizační bruselské mašinerii**. Mnozí pokrokoví katolíci by rádi viděli na Hradě Tomáše Halíka. Netroufnul bych si odhadovat, kdo z nich je víc sebestředný. Je však zřejmé, že **Halíka naopak vede jeho nepřehlédnutelná sebestřednost k fanatické podpoře islamizace**. Problém morálního hodnocení politických postojů a činů je tedy složitější.

Mohelník zřejmě nemá při svém moralizování problém s podporou prounijních kandidátů. Tím se ale v hodnocení mravní úrovně politických činů diskvalifikuje. Neboť vnímá realitu filtrem **politické korektnosti, která ideologicky zkaženou podstatu politiky EU úspěšně zastírá.** Závislost na manipulacích politické korektnosti však představuje, zvláště u vzdělanců, povážlivý deficit; a nejen intelektuální. **Podpora politiky EU je hlasem pro islamizaci, která vychází z multikulturalismu; ten patří mezi hlavní ideové principy bruselské politiky.** Mohelník zdůrazňuje morální pohled na politiku a přítomnost křesťanských hodnot v ní. Přitom ale ve svém probruselském postoji zůstává slepý k zásadně protipřirozeným a protikřesťanským cílům té ideologie, která bruselskou politiku řídí. To bohužel není jen nějaký laškovný paradox pro pobavení krasoduchů. Takový paradox vejde do dějin jako mimořádně úpadková fáze křesťanského myšlení.

Podívejme se na morální rozměr politiky z druhé strany. **Jaké milosrdenství k uprchlíkům si tu sentimentální křesťané namlouvají? Vždyť jde především o ekonomické parazity a muslimské dobyvatele.** Nebo snad obsahuje láska k nepřátelům masochismus? Proč tedy nemilovat i Hitlery? Obsahuje snad milosrdenství takovou bezohlednost, s níž politici vrhají své voliče do nesnesitelného soužití s násilníky, teroristy nevyjímaje? Co hrozného jim občané provedli? Že prý je vítací kultura motivována soucitem s potřebnými a ochotou pomoc v nouzi. Taková ctnost se však dá u Merkelové jen těžko hledat. Neboť rubem její hrané ušlechtilosti je chladná bezcitnost k utrpení těch, jimž je z titulu své profese povinna zajišťovat bezpečnost a které bez mrknutí vydala na pospas divochům. Je tedy namístě mluvit i o trestněprávní zodpovědnosti politiků za protiprávní otevření hranic, za krev a masové znásilňování na ulicích.

Výsadou všech totalitářů je, že měří dvojím metrem: těm svým bezmezně přejí, práva ostatních pošlapávají. S vědomím beztrestnosti to pak vydávají za vyšší humanitu. Je smutné, když jim toto morální pokrytectví tolerují či dokonce schvalují i ti, kdo by měli o morálce něco vědět. Řekl bych, otče provinciále, že takové zločiny proti voličům Zeman na svém kontě nemá. Nebo snad také považujete tu revoluční, politickou korektností protlačovanou spravedlnost za skutečnou spravedlnost?

Jaký morální kredit si tu tedy naši aktivističtí duchovní namlouvají, když stále o migrantech uvažují jako o „uprchlících"? Když odmítají vidět násilí na obětech jejich řádění a vyvozovat z toho morální konsekvence o politicích, kteří to svým arogantním, nezodpovědným jednáním způsobili. Jsou Merkel a spol. skutečně takovými morálními obry, když provozují okázalé milosrdenství, které je nic nestojí a které nemá rozumnou míru, takže neprivilegovaným občanům přináší jen utrpení? Bez rozumné míry se přece každá ctnost zvrhává ve svůj opak. Proč tito aktivisté odmítají vidět a uznat, že takové jednání je (ó hrůzo) zločinné? Jakou svobodu a demokracii chtějí hájit? **O demokratických poměrech v europarlamentu říká R. Legutko (europoslanec a vynikající politický filosof), že tam vládne despocie politické korektnosti srovnatelná s tou komunistickou.**

Naši angažovaní vzdělanci jsou sice nesmírně citliví na údajné hnědnutí české společnosti. Když ale za humny terorizují bojůvky zfetovaných „antifašistů" (merkeljugend) pod politickým dohledem a krytím ty, kdo migranty nevítají, dívají se jinam. Proč tito ochránci svobody a demokracie mlčí, když se v téhle vzorové zemi natvrdo zavádí ideo-policie a cenzura? Že by už také přešaltovali na vyšší typ humanistické morálky, v níž se přikazuje ideologicky naměřená míra omezování svobody a podněcuje udavačství. Vítejte ve světě morálního analfabetismu, kde se naivní oběti politické korektnosti domnívají, že jsou mravně vyspělejší.Politická korektnost ale není žádná škola slušnosti.

A co to tedy je?

Je to neomarxisty vymyšlený nástroj na šíření jejich ideologické nenávisti k tradičnímu Západu. Také v příšeří totalitní ideologie kulturních marxistů je jasno: pravdivé a dobré je to, co jí slouží, lživé a špatné je to, co jí odporuje. S tímto předznamenáním **se pak politická korektnost stala systémovým lhaním, které celá desetiletí na Západě ovládá univerzity, hlavní média, politiku, kulturu, státní instituce. Ordinuje život ve lži.** Političtí korektoři lžou a lžou, a už ani nevědí, že lžou. Do společností politická korektnost zasela nový druh arogance a nenávisti. **Diktuje správné názory** a je nesmiřitelná k nositelům těch nesprávných; odsuzuje je jako padouchy. Přitom tito originální moralisté posouvají významy ušlechtile znějících termínů k jejich opakům: **zlo nazývají dobrem a naopak**. V pozadí jejich svůdné humanistické rétoriky se tedy prolíná morální cynismus s etickým nihilismem. Je to, otče provinciále, s tím moralizováním Zemana trochu složitější. I na teology někdy sedí pořekadlo o ševci a jeho kopytu.

Celý článek:
www.rukojmi.cz/clanky/5273-filozof-hraje-se-o-hodne-zeman-reprezentuje-ty-kteri-se-obavaji-o-existenci-naroda-i-civilizace-brani-nas-pred-imigrantskymi-parazity-a-muslimskymi-dobyvateli

Sdílet